

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4468/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., као правног следбеника сада покојне ББ, бив. из ..., чији је пуномоћник Драгош Цукавац адвокат из ..., против тужене-противтужиље ВВ из ..., чији је пуномоћник Љубиша Прокић адвокат из ..., ради поништаја уговора и утврђења, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6760/18 од 30.01.2019. године, у седници већа већа одржаној 16.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6760/18 од 30.01.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6760/18 од 30.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5076/17 од 11.04.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље-противтужене, па је утврђено да је ништав уговор о продаји непокретности наведене у том ставу изреке, оверен пред Првим основним судом у Београду под Ов.бр. .../... од 11.11.2010. године, закључен између ББ као продавца и ВВ као купца. Ставом другим изреке је одбијен као неоснован противтужбени захтев тужене-противтужиље којим је тражила да се утврди да је наведени уговор о продаји непокретности дисимулован уговор о поклону, што је тужиља-противтужена дужна признати и трпети да предметна непокретност остане уписана у листу непокретности ... КО ..., а ставом трећим изреке је обавезана тужена-противтужиља да тужиљи-противтуженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 205.975,00 динара.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж 6760/18 од 30.01.2019. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у ставу првом изреке тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиље-противтужене, као правног следбеника сада пок. ББ, којим је тражила да се утврди да је ништав уговор о продаји наведене непокретности. Ставом другим изреке је потврђена првостепена пресуда у ставу

другом изреке и жалба тужене-противтужиље је у том делу одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке је враћен првостепеном суду предмет ради допуне поступка, доношења одлуке о евентуално постављеном тужбеном захтеву за исплату износа од 900.000,00 динара са каматом, а ставом четвртим изреке је укинута решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде и предмет је у том делу враћен истом суду на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена-противтужиља је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује ревизијом као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијена другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, при чему се уз ревизију не достављају правноснажне пресуде којима је на другачији начин решено и у истој чињеничној правној ситуацији.

Из наведених разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужба у овом спору је поднета 18.02.2013. године са означеном вредношћу предмета спора износом од 900.000,00 динара, а противтужба је поднета 19.12.2013. године са означеном вредношћу предмета спора износом од 400.000,00 динара.

Како означена вредност предмета спора ни по тужби ни по противтужби очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, ревизија тужене-противтужиље није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић